

Augusztusi

Szerkesztői asztal

Vendégünk volt Dr. Hőbör Gyula az Ötszázötvenkettedik utcából. Tárgyalásaink a kölcsönös meg-nem-értés jegyében, szívélyes légkörben zajlottak. Dr. Hőbör szemünkre vetette, hogy hatezer soros eposzát, amelyet pedig — a honoráriumról is lemondva — mintegy három héttel ezelőtt ajánlott fel közlésre, nem találta a friss számban. Válaszra sem méltattuk *Fesztiválok a honfoglalás korában* c. értekezését, amely már igazán szegedi tárgyú. De mindennél jobban fölháborítja annak a szonettjének a mellőzése, amelynek a címe egyenesen így hangzik: *Tisztatáj!* A vádakat összegezve megállapította, hogy mi is beletartozunk abba a maffiába, amely a hozzá hasonló tehetségeket elnyomja, s miután ez éppen a tizedik magyar irodalmi folyóirat, amely remekművei fölött ily vakon és süketen áll, könnyen kimondta a végkövetkeztetést: ekkora ellenállás láttán azért sem hagy föl az írással!

*

Vendégünk érkezett Kelet-Európából is: pár napja egy balkáni gerle rakott fészket a szerkesztőség ablakában, légvonalban alig egy méternyire a szerkesztői asztaltól. Lapzártakor a kicsinyek még nem keltek ki. Az aprócska hír szót sem érdemelne, ha nem tekintenénk e fészket jelképes jelentőségűnek. Így azonban...

*

Sport és irodalom oly kozmikusnak tetsző távolságát igyekeztünk rövidíteni múlt évi egyik összeállításunkkal. Elhatároztuk, hogy ennél gyakorlatibb lépéseket is teszünk. Miután a budapesti SZOC REÁL csapatának széthullásáról érkeznek hírek, időszerűnek találjuk egy szegedi irodalmi futballcsapat megalakítását. A neve: LITER SC. Erősíteni kívánunk természetesen az ország minden egyesületéből, nevekkal azonban még nem szolgálhatunk. Megtanultuk, hogy a labdarúgásban mindennél fontosabb a titokzatosság. Annyit talán mégis elárulunk, hogy a játékosok labdát fognak rúgni, minden valószínűség szerint a lábukkal, de kiszivárgott az elnökségi ülésről olyan híresztelés is, amely szerint a csapat — kapussal együtt — tizenegy emberből áll majd.

*

Komolyra fordítva a szót: gyakran beszélnek irodalmunk komor, mindenkor borús hangjáról, sótlanságáról, noha a szatíra, a groteszk sem idegen ettől az irodalomtól. Ennek bizonyítására terveztük és szerkesztettük augusztusi számunkat. Amennyiben olvasóinknak is kedvére van és szerzőink sem fordulnak el a vidámabb műfajoktól, jövő nyáron ismét jelentkeznünk hasonló összeállításunkkal.